

Forfatter: Hertz, Henrik

Titel: BREV TIL: Hertz, Sylvester FRA: Hertz, Henrik (1830-06-24)

Citation: Hertz, Henrik: "BREV TIL: Hertz, Sylvester FRA: Hertz, Henrik (1830-06-24)", i *Breve fra og til Henrik Hertz*, Gyldendalske Boghandels Forlag, s. 8. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001990301-000-shoot-L0019903010000004.pdf> (tilgået 13. juli 2024)

Anvendt udgave: Breve fra og til Henrik Hertz

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Hertz, Henrik, *Breve fra og til Henrik Hertz,*

Fra H. Hertz til S. Hertz.
Kbhvn. d. 24de Juny 1830

Min kjære Broder ! Sonnet Cyclen *) er af Dig. Det kan jeg kjende ikke blot paa Stilen, men paa Sujettet (en Historie med en Modehandlerinde, der siden kom til Markedet i Aars, havde hysteriske Tilfælde osv.) Men hvad siger Din Kjæreste til alt dette. Ak, de Poeter !

løvrigt er den Maneer, hvori disse Sonnetter ere skrevne, hverken den, Du har i Dine »Ungdomsdigte«, ei heller Din seneste, men en, Du havde for en Deel Aar tilbage (hvilket ogsaa bestyrker min Gisning om Modehandlerinden) en Maneer forresten, der i Simpelhed og Naturlighed og klart Udtryk og, som Følge deraf, i Hjertelighed staaer tilbage for det, Du s. 9 har skrevet i Perioderne før og siden. Men netop denne Omstændighed var mig interessant; thi paa den Tid, jeg antager Din Cyclus skreven (mellem 1820—22) var jeg selv meget forfaldet til et tvunget, kunstlet Udtryk og bildte mig ofte ind, at Uklarhed og Tankespring gjorde Digte betydningsfuldere — saa det maa vel dengang have ligget i Luften.

— — Her er ellers stille, trist og koldt i Byen. Sommer faae vi nok ikke i Sommer. Hvor gjerne vilde jeg, belemret af en Hoben Arbeider, der maaskee ovenikjøbet overstige mine Kræfter, søge nogen Adspredelse og Sindshvile i Dit Selskab og i det yndigt beliggende Weile! Men der bliver nok intet deraf dennegang, tiltrods for min Lyst og Dine broderlige Indbydelser — selv min Tid vilde knap tillade det. —

— — — Magister Henrichsens 6) Frue har faaet en Søn, der ved sin Indtrædelse i Verden begyndte at skrive Mal hvilket nogle forklare som Begyndelsen til Ordet Mater, at han altsaa derved vilde betegne Moderen, andre holde sindrigt for, at det var Begyndelsen til Ordet Magister, og at han altsaa kaldte paa Faderen. Men at det var Latin, derom ere alle enige, hvilket heller ikke er saa urimeligt, naar betænkes, at Drengens Moder hver Nat har ligget hos en s. 10 Mand, der er Philolog og for Øieblikket sysselsat med at udgive Cicero de oratore.

— Jeg har i lang Tid ikke hørt noget fra Din Kjæreste, fra Cecilia (det vil da sige, ingen Hilsener faaet gjennem Dig). Jeg vil haabe, at hun befinder sig vel og imellemstunder, naar der Intet bedre er at gjøre, tænker paa mig. Jeg er jo dog hendes tilkommende Svoger. Lad den Hilsen, Du overbringer hende, være et Beviis for, at hun endnu lever i og er kjær for mine Tanker!

Din Henrik.